

خطاب به کارگران و زحمتکشان ایران

جنبش اعتراضی کنونی به دو هفتگی خود نزدیک میشود. هر چه از عمر آن میگذرد شعله های آن ارتفاع کمتری خواهند داشت و جمهوری اسلامی هم وحشیانه تر به آن حمله خواهد کرد. این جنبش خصوصیات خاص خود را داراست، خصوصیتی که بعضاً در جهت مثبت و بعضاً بشکل منفی بر آن تأثیر گذاشته و خواهند گذاشت.

از مهمترین خصوصیات مثبت آن این که کلیت نظام سیاسی جمهوری اسلامی را هدف گرفته و از همین جهت نیز رهبری آن توسط جناحهای مختلف حکومتی به یغما برده نمیشود، درست بر عکس همه آنها در مخالفت با آن شریکند. خصوصیت مهم دیگر آن این است که یخ استبداد را خواهد شکست و رژیم را بسیار به عقب خواهد راند.

شکی نیست که این حرکت در وهله نخست از پراکندگی، عدم هماهنگی و نبود رهبری انقلابی رنج میبرد. نیروهای معلوم الحال اپوزیسیون خارج از کشور هنوز هیچ نشده و در اوان حرکت شروع به نمایش ضد انقلاب بودن خود و حتی لاس زدن با نیروهای بسیار ارتجاعی کرده اند.

پس چه باید کرد؟

از همه مهمتر و اساسی تر اقداماتی ست که طبقه کارگر باید به آنها بپردازد. شکی نیست که در عصری که ما در آن بسر میبریم هیچ جنبشی بدون رهبری طبقه کارگر جنبه انقلابی واقعی به خود نخواهد گرفت. الان زمانی ست که طبقه کارگر باید به آحاد زحمتکشان ثابت کند که تنها راه رهایی تجمع به زیر پرچم اوست. طبقه کارگر میتواند و باید این موقعیت را غنیمت شمرده و هر چه سریعتر اقدام به:

۱- تشکیل شوراهای کارخانه ها و واحد های خود کند.

۲- همین شوراها را پایه ای برای تشکیلات شهری و سراسری خود کند.

۳- در اعتراضات بطور فعال، با صف مستقل و شعارهای انقلابی خود شرکت کند و مترسد لحظه مناسب برای قیام و ضربه نهایی باشد.

۴- از طریق شوراهای سراسری خود هماهنگی اعتراضات را به عهده بگیرد و کلیه زحمتکشان و فرزندانشان را به زیر پرچم خود جمع کرده و خواسته ها و هدفهای جنبش را هر چه بیشتر به جلو سوق دهد.

۵- همین شوراها باید در فردای پیروزی مبنایی برای ارگانهای حکومتی جانشین قرار گیرند.

در ضمن طبقه کارگر و زحمتکشان باید هم از نیروهای ارتجاعی که میخواهند آنها را به جناح خاصی از حکومت، نوع جدیدی از اسلام، نوع خاصی از سلطنت یا از این قبیل سوق دهند دوری کنند و هم از کسانی که وعده های سر خرمن داده و بطور مثال سوسیالیسم را در همین فردای جنبش وعده میدهند بر خذر باشند.

در هر تظاهراتی به هر شکل ممکن و برای دفاع از خود حتماً باید مسلح شرکت کرد. اعتصابات عمومی را با تظاهرات وسیع همگام و هماهنگ کرد.

پیش بسوی گسترش هر چه بیشتر اعتراضات و تضمین رهبری طبقه کارگر بر آنها

ف. فرخی ۲۱ دیماه ۹۶ (۲۰۱۸/۰۱/۱۱)